

Hocalıyı Unutmayaçaz

— Yasar Kutlu · 26 Şubat 2014

Kışların en kışı ,şubatların en soğuşu Hocalı'dan geliyor bebelerin çışlığı Kapadılar yolları, gelemiyorum canlar İşte vahşet işte zulüm, akıyor kanlar. Karabađ'ın esen yeller sustu esemiyor Şehitlerde sükût kabirlere geçemiyor Kadın,erkek, çocuk gözler seçemiyor Hocalıda güller tomurcuk açamıyor. Bombalar yetmedi, kurşun saçıyorlar Bıçaklarıyla ALLAH diyen dilleri kesiyorlar Utanmadan bir de beyanat veriyorlar Unuttu sanmayın ,Hocalıyı unutmayaçaz. Şamilin torunları, şehadeti tattılar Hocalıyı bir gecede acımadan yaktılar Umutlarını, hayallerini mahşere bıraktılar Canlarından geçtiler, Hocalıdan geçmediler. Gargar çayı üzgün,Hocalıya bakıp ağlıyor Anaların yüreğini evlat acısı dağlıyor Babalar yürekleriyle Hocalıyı savunuyor Kardelenler artık mezarlarda açıyor. Altıyüzonüç can cananlarına kavuştu Melekler şehitlere hizmet için yarıştı Dünyasına doyamadan ahiretine kavuştu Hocalıdan Turan iline yas düştü. Dađlarda kar ,sürgünde canlar vardı Hocalıda katliam, yüreklerde gam vardı Alınlara yazılmış kapkara kaderler vardı Unutmadık, unutmayaçaz diyenler vardı. Kutlu-yum ermeniye sözüm var Yanmak ne ki küllerin altında özüm var Kafkaslarda, bozkırlarda gözüm var Hocalıyı unutmadık, unutmayaçaz.